

Z nashvillského podchoda

Fleret

1. Děvče, já nevím, kdo z nás dvou dýl tady čeká,
ty nepředstíráš a já jako druhou kávu srkám,
jsme tu jak zbytečné bóje a lidi jako řeka.
 2. Děvče, je po půl a passé je pro nás další celá,
v pasáži průvan a hudba nezní, jak před chvílí zněla,
zvu tě na doušek zapomnění, kdyby jsi chtěla.
- R: Můžeme jít na prachbídny film,
anebo tam, kde se tančí, nebo vyplouvat z davu,
ztratíme pár slov, pár doteků, a nemusíme hlavu.
- *: Děvče, nic nevíš, já dál stojím u vystydlé kávy,
smutek mi brání a zdá se, že přišel ten tvůj pravý,
zve tě na doušek usmíření
a já můžu sám jít na prachbídny film
anebo tam, kde se tančí, nebo vyplouvat z davu,
[: tak se stmívá, nikde kolem žádná vamp,
žalmy zpívám světluům pouličních lamp. :]